



Constanța Buzea

Cărticică de șase ani

Editura Ion Creangă București

Copertă și ilustrații: Hadai Klára





AMINTIRE

— Hai să ne jucăm! — De-a ce?
— De-a vintul! — Ba de-a cuvintul!
Eu să fug, să nu vă prind,
Bătrînă de argint,
Să întinerez deodată,
Voi să stați în juru-mi roată.

Ce-or avea copiii pică
Pe bunic și pe bunică,
De le stau pe lîngă poale
Și se uită-n suuuuuuus la ei
Cu căscate guri și goale
Cum stau puii-porumbei?

Să le pice hrană dulce,
Miere în auzul lor,
Voci blajine și cuvinte,
Calde plini de grîușor?





Cînd am fost copil, cîndva,
Cînd am fost nu-i prea demult,
Îmi plăcea, o, ce-mi plăcea,
Să tac mîlc și să ascult.

Eu eram cum e pămîntul,
Care-așteaptă ploi-cuvinte,
Eu eram pămînt cuminte,
Care vrea cuvinte-ploi,
Le ieșeam lor înaintea
Cu buncii amîndoi.

Atîrnată stam de brațul
Stîng al ei și drept al lui,
Ca-ntr-un hăț un mînz visînd
Să zburde peste pămînt
Și să spună-ntr-o zi bună
Un cuvînt...

Îmi plăcea, o, ce-mi plăcea,
Cînd am fost copil, cîndva,
Îmi plăcea, o, cit de mult,
Să-mi vorbească, să-i ascult.





ȚI-AM DAT BRÎNCI, ȚINE-TE BINE!

Știe-oricine, dacă vrea,
Ce-i un hîrb, o tinichea,
Ce-i o oală spartă-zob,
Ce-i un ciob, ce-i o târbacă.
Cine știe, să petreacă,
Cine nu, nu-i o rușine
Să învețe să culegă
Cuvințele bob cu bob:

Ride hîrbul de un ciob,
Ride ciob de oală spartă,
Rid de tine? Rîzi de mine!
Ți-am dat brînci? Ține-te bine!

Suie hazul pînă-n cer,
Risul are coadă scurtă,
Cu-ncălțări cu tălpi de fier
Vin proverbele de ieri,
Vin ținîndu-se de burtă,
Că de ris, de ris grozav,
Li s-a sîșiat de-a lungul
Cămășoiul de postav.

Vin povești, proverbe vin,
Zicătorile și ele,
Să ne dea mult din puțin,
Să ne dea duium de stele,
Cele bune să se-adune,
Cele rele, să se spele!

Noi, cu mintea iscusită
Le vom prinde ca-ntr-o plasă.
Ce hazlie, ce frumoasă
Este lumea lor vorbită!
Iată, gura dumitale
Mă făcu de trei parale.
Ride ciob de spartă oală,
Ride gol de piele goală.

Ia aminte dumneata,
Care nu știi că știi multe,
Ia aminte un'te duci,
Cum ești fercheș și draguț,
Să nu cazi din laț în puț!

Ia la tine o lețcaie,
Pune-n pungă o para,
Chioară fie, fie rea,
Cu un sfaț, cu un bănuț
Gura tirgului se-nmoaie.

Ce te umfli, nene,-n pene?
Facem haz, să n-avem vorbe!
Că sînt vorbele ca spuma,
O droaie, o hărmălaie.

Eu vă las, mă duc de-acuma,
Că se vede venind ploaie...

Nu ajung eu prea departe,
Nu mă-ndur să plec deloc,
Că proverbul n-are moarte,
Zicătoarea-i cu noroc;
El e joc și ea e foc,
Sînt hazul isteților,
Spaima nătăfșeților.



TĂCUTUL ȘI LIMBUTUL

Și tăcutul, și limbutul,
Scot merindea pe ștergar:
Pline dulce, oușoare,
Ceapă, brinză și mărar.

Nici tăcutul, nici limbutul
Lesne firea nu și-o schimbă,
Poate doar atunci să fie,
Cind mi-o crește păr pe limbă.

Cel tăcut de prinz se-apucă
Și înghite pe tăcute.
Pe limbut limba-l mănincă,
Spune vrute și nevrute:

Cum a tras mița de coadă,
Ba cum a făcut-o fiartă,
Ba cum a lăsat-o baltă
Și-a ris ciob de oală spartă,





Ba cum a-nghițit gălușca
Fără nod și fără ghiolț,
Cum își ies unii din pepeni
Și cum dau din colț în colț,

Cum era negru de foame
Și-a mâncat ouă de struț,
Cît e el de cumsecade,
A căzut din lac în puț,

Cum i-au luat vorba din gură,
Cît a fost el de înfipt,
Unii-au vrut să-i sufle-n ciorbă,
Alții să-l mănince fript...

— Ptiu, belea, de șapte ori,
Să nu-ți vină să-i omori?

Cel tăcut întinge-n sare,
N-are vreme să-i omoare.



MĂTUȘILE ȘI UNCHII TINERI

Și eu, și tu, și voi, și ei,
Cînd eram mici doream nespus
Să fim purtați ca niște miei
Și duși în brațe, duși pe sus.
Doream să fim înalți deodată,
Doream și-am și trăit minunea,
Căci marțea, miercurea și luna
Ne luau pe umeri mama, tatăl,
Iar joi, duminică și vineri,
Mătușile și unchii tineri.
Și joaca se-nțețea frumos,
Doar simbăta mergeam pe jos.
Și ce de ochi printre aluni,
Și ce de mîini printre caise,
Copii cu ochii plini de vise,
Copii ca voi, ștregari și buni,
Stăteam cu soarele-nainte
Și ciuful răvășit în vînt,
Și dintre multele cuvinte,
Înțelegeam cîte-un cuvînt.





SĂCULEȚ, DESAGĂ, SAC

Dacă vrei să pleci în lume,
la cu tine, pentru glume,
Sac, ori traistă, ori desagă.
Nu ai sac? Tu fii isteț,
la, că-i bun, un săculeț!
Ce să ne lungim la vorbă!
N-ai desagă, iei o torbă!

Ce te uiți mirat la mine?
Le iei goale, le-ai duci pline!

CRINOCAILI

Știi că băiețelul nostru
Duce crinii de căpăstru?
Crinii sint căluși subțiri
La trăsuri cu trandafiri.

Crinii-cai au frunze-n piele
Și căpestre de zorele,
Crini, cai verzi într-un picior,
Au cap alb cu șase flori;
Două flori sint ochii lor,
Alte două sint urechi,
Încă două, flori-perechi,
Ce să fie? Ochi mai vechi.

Hai să mergem la plimbare,
O plimbare cu alai,
Patru crini, patru picioare,
Din opt crini facem doi cai.





Să dăm cailor mălai,
Crinii cu lumini se-adapă,
Să minăm cu bici de apă
Herghelii de crinocai.



REȚETĂ PENTRU PETRICĂ

De tuberculoză sînt bolnav,
Dar doctorul mi-a spus că nu e grav,
Mi-a scris și o rețetă nu prea grea,
Cu care sigur mă voi vindeca.

M-aș face bine, repede,-ntr-o noapte,
Dacă înghit cîteva pastilapte.
Mai bine-ar fi să iau, că sînt mai bune,
De cîte ori vreau, polivitalune.

Bolnavu,-adică eu, cînd să se culce,
Să-și facă frecții cu tinctură dulce.
Cînd n-are somn, atent, din ceas în ceas,
Să-și pună prăjitale puțin sub nas.

Și dacă-l doare, zice, pe sub șale,
Să ia vreo două-trei piramidale.
Și-mi recomandă doctorul și sport,
Să tai felii subțiri de cavitort,

Și, vesel, mi-a mai scris ceva pe listă,
Că tuberculoza nu există!

IARNA CÎINII N-O MĂNÎNCĂ

Nu-i din oase, ca s-o roadă,
Ci-i făcută din zăpadă.

— Potăiță Javrotei,
Niște țurțuri tu nu vrei?

Fără măduvă în ei,
Țurțuri — oase de polei.



CĂLĂRI ȘI CĂLĂTORI

Bostanele și țartăcuța
Petrec la nunta lor, ehei!
Opt cai albaștri și buiaștri
Hurducăind le duc căruța,
Călări și noi pe loitra ei.

Opt cai călcind de umbră grei
În de opt ori mărita goană,
Căruța cară iezii și miei,



Călări și călători și ei,
Cireșii lăcrămează clei,

Și, numărindu-i 33,
Opt cai albaștri și buiaștri
În de opt ori mărita goană,
Făcînd să sară-n cer rădaște
Și-n lac armate mici de broaște,
Descalcă și se deshamă
La nunta verde din bostană,
Lipindu-și buzele cu clei,
Să nu vorbească, să nu caște.





DE-A PUSPĂȘUL

Tu m-ai pus să fac un pas
Peste șanțul plin cu apă,
Șanțu-i lat, picioru-mi scapă,
Iată-mă-s proptit în nas.

Dar nu plîng, nu zic nici pis,
Sînt ud-learcă, sînt murat.
Ce folos c-am fost curat?
Tu te prăpădești de ris.

Stă-ntre noi acum, vezi bine,
Șanțul ăsta cu băltoace.
Vrînd să-l treci și tu încoace,
Ai să cazi în el, ca mine.

SĂ EXISTE TOT CE VREI

— Drac alb nu se poate?
Alb brotac nici atît?
Dar verde brotac
Brambura prin lac, există?
— Nu ştiu!

Alb există, drac rămîne,
Brambura-i de azi pe mîine,
Să rămînă şi brotacul
Broscăreşte brodînd lacul,
Să existe, să rămîie,
Dar să n-aibă riie!

Dracul e de păcăleală,
Mort după jucăriseală.

Să existe tot ce vrei:
Un brotac cu brotăcei,
Un breban cu brebenei
Şi bocanci bursuci ardei.

— Drac de baltă şi băltoace,
Ia vino la noi încoace,
Vino vinerea şi marcea,
Să te facem harcea-parcea
Cu vorba, cu vorbuliţa,
Descîntat drac alb, de neam,
Te-ai intruchipat?
— M-am!





UN PRIETEN BUFNICIOR

Pe mutește, pe furiș
Strecurat în bătătură,
Hoțul vine, hoțul fură.
O fi șarpe? O fi vidră?
O fi vulpe rătăcită?
O fi, cine știe ce?
Merge ca un soarece.

Să vedem ce ne lipsește,
Să vedem ce ne-a rămas.
După ce-a furat, firește,
Știm din pas de-i slab ori gras.

Ne lipsește puilul gri,
Și e ros sacul de orz.
Cum să afli cine-o fi?
Hoțul cine să fi fost?

Hai să stăm la pindă toți,
Toată noaptea, și vom ști
Dacă-i hoț, ori dacă-s hoți.
Stăm cu pușca? Stăm cu tunul?
Vin mai mulți? Vine doar unul?

Și, de-ar fi să nu mai vie,
Totuși, cum aflăm răspuns?
Orice hoț, orice hoție
Lasă urme de-ajuns.

Să rugăm o cucuvea,
Vreun prieten bufnicior.
Stînd de pază el, sau ea,
Ne-ar fi nouă mai ușor.

Și-am făcut pe naiba-n zece,
Ne-am ținut să n-adormim,
Și-am văzut sub luna rece,
Și-am aflat ce-am vrut să știm.



Bufniciorul, va să zică,
L-a fixat cu ochi enormi,
Tocmai cînd erai s-adormi,
Frăţioare Ştefănică!
L-a fixat şi l-a ţintit,
Astfel că-n cîteva clipe,
Strîns în gheare sub aripe,
Hoţul prins a chiţcăit...

Pe vulpoi cum îl vom prinde?
Că el fură la coteţ!
O să-i dăm ceva merinde
Ciinelui cu părul creţ.

Cu-un prieten bufnicior
Şi cu-un ciine credincios,
Am scăpat de hoţi uşor.



POLUL SUD ȘI POLUL NORD

Fără glume și povești,
Polul Sud și Polul Nord
Știi să le deosebești?

Ține minte, nordul are
Urși polari și vulpi polare.
Sudul are, știe-oricine,
Pinguini și pinguine.

Nordul e ocean oval,
Sudul e continental.

— Cu-Aurora boreală,
Cu noaptea polară, cum e?
— Cum să fie? O minune!

Soarele care răsare,
După șase luni apune...





SĂ PLOUĂ FĂRĂ STROPI

Ba c-o fi, ba c-o păți,
Ba că ploaia îl stropi.
Se uita ca un năuc
Să nu dea de vreun bucluc.

Ba că-i tunsă, ba că-i rasă,
Că, să plouă fără stropi!
Nu ieșea bine din casă,
Că și nimerea în gropi.

Soareci nu vina, de frică,
Îi lăsa-n voie să roadă.
Era prost făcut grămadă...

De-așa pacoste cît zece,
Stăpinii se hotărîră
Să-l prindă și să-l înece
Într-un sac legat la gură.

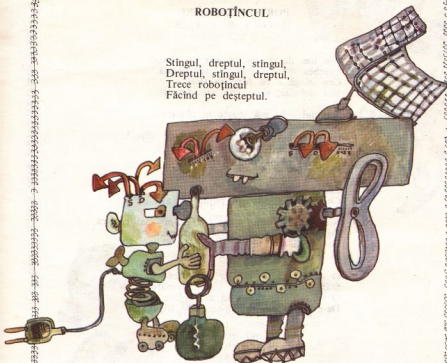
Cum se mai zbătea, săracul,
Cînd spre baltă îl duceau!
Mi l-au dat cu tot cu sacul...

— Îți iei tălpășița, vere?
Și-a-ngăimat fără plăcere:
— M-iau!



ROBOȚÎNCUL

Stingul, dreptul, stingul,
Dreptul, stingul, dreptul,
Trece roboțîncul
Făcînd pe deșteptul.



Scoate și desface
Dopuri și capace,
Sparge și deschide
Sticle cu lichide.

Știe să se joace
Țîncăroboțîncul,
Și cu ochiul face:
Stingul, dreptul, stingul.

Joacă de cuvinte,
Robotîncărob,
Cînd nu ești cuminte,
Cazi și te faci zob.

PORTRET DE CÎINE

Am nas de cauciuc și păr de plastic,
Urechea dreaptă mi-e cu tuș pătată,
Cea stîngă e cu foarfeca tăiată,
Sînt dolofan, sînt cîine, sînt fantastic!

Stăpinul meu mă scoate la plimbare,
Sînt jucăria lui cea mai iubită,
Nu-l pierd din ochi nici eu nici o clipită,
Noi amîndoi avem șase picioare.

E-adevărat că el mă duce-n brațe,
Ori mă tirăște leneș de-o ureche,
Sînt jucăria lui fără pereche,
Chiar dacă-s descusut puțin din ațe.

Nici coadă n-am, și nu cred să-mi mai crească,
Dar nu-s gelos pe-un cîine derbedeu
Ce-l latră strașnic pe stăpinul meu.
El fuge, eu rămîn să mă-ncolțească.

O să mă caute, mă va găsi, sînt sigur,
Stăpinul meu cel bun viteaz și mare,
O să mă coasă și-o să mă repare,
Da-n noaptea asta mă-ncolțește frigul.



JOCURI DE CUVINTE

Orice rob are o roabă,
Orice babă are-un bob,
Orice cod are o coadă,
Orice nadă are nod.
Coșul e ca o cocoasă,
Gogu mușcă din gogoasă.
Gogoșarul, gogoneaua,
Corcodelul, corcodeaua
Și buratecul cu burtă,
Ba vor tort, ba vor o turtă.
Scala ruptă cere scule,
Tu — cartofi, eu — barabule,
Tu zici varză, eu — curechi,
Așa vorbe, — așa urechi!
Trecem singuri sau perechi,
Vacile sînt blinde-n veci,
Bacu-i barcă fără beci,
Treacă-ți dacă și tu-mi treci!
Cu Petrică nu petreci!
Bearca mestecă ciupearca,
Arcul ne păzește arca.



UN POPÎNDĂU ZICEAM CĂ-I PLOPÎNDĂU

Cum punea mama sare în bucate,
Cum tata punea-n supă lui piper,
Tot astfel presăram pină mai ieri
Peste cuvintele abia-nvățate
Sunetul L, litera L în toate,
Și făceam haz cum le-auzeam
Schimbate:

Un popîndău ziceam că-i plopîndău,
Ciinii pătați cu pletece plătrate
Veneau să latre în caietul meu
Plisicile cu plurici mici pe spate.

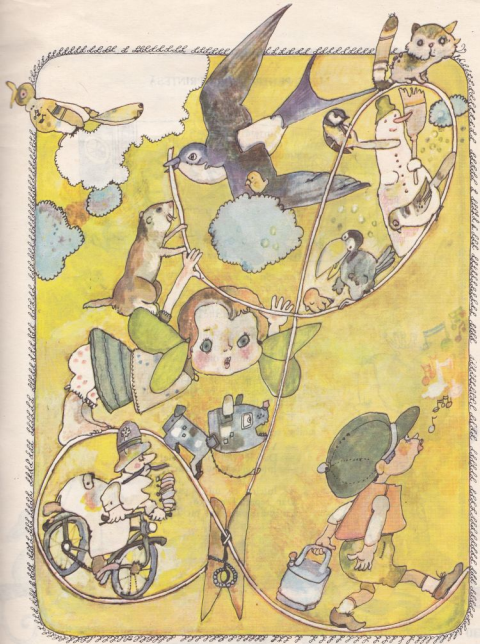
O plăsărică ciriplea în plom,
Eu ronțaiam plișcoturi și blomboane,
Trecea pe stradă-n plardesiul un om
Pe blicicleta lui cu cinci clacsoane.

Un băiețel ducea un mic blidon
Cu gaz, în mină, fluierînd ușor,
Și-un tip cu plălărie și blaston
Părea un plinguin într-un plicior.

Miine ploimîine o să treacă vara,
Și păsările vor zblura frumos,
Doar vrabia, porumbelul mic și cioara
Nu vor pleca spre sudul călduros.

Vom sta la iarnă toți cu cartea-n mină
Și vom citi „Plunguța cu doi blani”,
Va fi peste pămînt atunci stăplină
Zăplada albă, moale ca o lină.

Și vinători cu pluștile-ncărcate
Or să vineze vulpi, mistreți colțoși,
Și toți vom fi atenți la cîte toate
Se-ntimplă în povești cu Fleți-Frumoși.



LIFT PENTRU ȚINCOPRINȚESĂ



— Liftul, cînd va fi să fie
Reparat, nene Ilie?

- Ținco, păi cam într-o zi!
- Nu-i cam mult?
- Ba-i mult, dar ce să
Fac, micimea-ta, prințesă?
Cum să-ți zic să mă-nțelegi?
Ung și leg de ore întregi.
Vezi odgonul?
- Văd odgonul!
- Vezi și cușca?
- Văd și cușca!
- Vezi și roatele?
- Da, le văd pe toatele!
- Înțelegi că nu-i ușor?

— Înțeleg că nu-i ușor,
Dar repară-l repejor,
Că mă doare un picior.



RĂSFĂȚARNICUL

Răsfățați, fățarnici, hoți
Sînt motanii lumii, toți,
Însă cel de la Comarnic
Este cel mai răsfățarnic.

Spun vecinii cum că el e,
Peste toate cite zic,
Cel mai mincinos pisic.

Oh, tilhare, oh, motane,
Minți de-ncheși în farfurie
Ciorba de ciolane!

Te-am văzut pe gard trecînd,
Te-am văzut cu ochii mei,
Știu precis ce-aveai de gînd,
Să dai iama-n porumbci.

Și-apoi cine, vai și-amar,
Ca de foame se jelește,
Cînd mătușa fierbe pește?

Și-apoi cine nasu-ntinde
Ca și cînd lihnit ar fi,
Să primească dinainte
Cozonac felii?

Dormi în pernele adînci
Și visezi, ce?
Că mîncînci.



CUM SĂ SPUNEM *DUMNEATA*

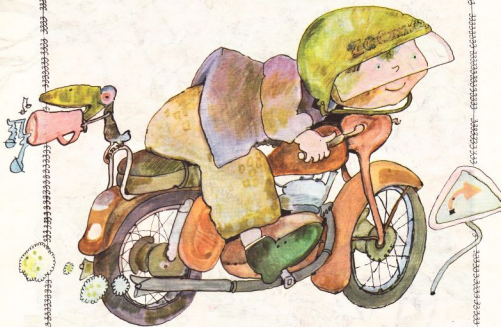
Să-nvățăm cîte ceva:
Cum să spunem *dumneata*.
Crește-o floare cu petale
Lîngă nasul *dumitale*.
Rîzi de mama focului
Cînd îl vezi pe *dumnealui*.
Fii atentă, nu e greu,
Nu se spune *dumneaeu*!
Și mai zic la una nu:
Nu se spune *dumneatu*!
Foaie verde de trifoi,
Noi nu sîntem *dumneanoi*!
Dumneavoi nici pomeneală,
Știi fără să mergi la școală.
Dumneaei îți iese-n cale
Și-ți vorbește cu *matale*.
Mata îi răspunzi atent
Făcîndu-i un compliment.
Dacă sari într-un picior,
Or să ridă *dumnealor*,
Că în toată casa noastră
Nu e nici un *dumneavoastră*.





ZGOMOTOCICLETA

Cind trec cu zgomotocicleta mea pe stradă,
Voi cu mirare-n urma mea priviți
Alunecind de-a valma în zăpadă
Și ridicindu-vă cam zgomototoliți.



Că motorașul zgomotocicletei
Panpăcăne și piriie, cumplit e!
Da'-mi place să le inspăimint pe fete,
Care mă ceartă zgomototolite.

Degeaba lumea mă vorbește-lește,
Eu sint un zgomotociclist tenor,
Care vă supără, dar vă și-nveselește
Interpretind un vals la zgomotor.



ASTA, AIA, SPUNE OAIA

— *Asta, aia,*
 Spune oaia,
 Dar *aceasta* și *aceea*
 Spune fără greș Andreea.
 — *Aceasta* nu e *cealaltă*?
 — Nu, *cealaltă*-i mai înaltă!
 — Ba, *cealaltă* nu-i înaltă,
 Este cea mai de departe!
 — Dar, *dacă*-i în altă parte?
 — *Dacă*-i dusă, las-o baltă,
 Doar să nu-i zici *cealaltă*!
 — Și, de-aș spune cum ai zis
 Să nu zic, n-ar fi nimic?
 — Păi, să nu zici, că greșești!
 Hai să ne uităm la pești...



UITE ȘTIUCA, UITE-I DINȚII

— Balta-i plină-ochi de pești,
Uite știuca, uite-i dinții!
Dar bibanii unde-s oare?

— Sint, desigur, la plimbare
Cu buncii și părinți.
E plimbarea lor ciudată,
Că nu umblă, ci înoată.

— Și respiră?

— Da, respiră.

Uită-te atentă cum

Trec prin apă ca prin fum,

Trec în șiruri și-n perechi.

Și respiră prin urechi.

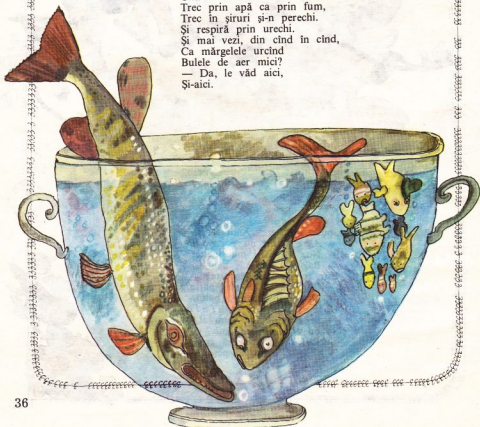
Și mai vezi, din cind în cind,

Ca mărgelele urcînd

Bulele de aer mici?

— Da, le vîd aici,

Și-aici.





POVESTE

În cerul norilor de ceață
Am mizgălit și eu un nor
Pe care l-a-nghițit o rață
Zburind către ecuator.

Din țara norilor, mă-ntorc
De dragul vostru, pușlamale,
Călare pe un galben porc
Împodobit cu portocale.

Vin cu trăsura și cu trenul
Pufnind în abur alb-lăptos,
Bagajul meu este refrenul
Acestui cîntec somnoros.





Pe drum am luat un guturai
Și-am strănutat pînă la stele,
Morișca morii de mălai
S-a rupt de suflul gurii mele.

Acolo-n țara din înalt
Dacă te uiți, se vede bine
Un cal cu ochii de smarald
Și-un cal cu ochii de rubine.

Trăsurile sînt răsturnate,
De drum potcoavele sînt roase,
Corăbii naufragiate —
Genele voastre somnoroase.



CUPRINS

Amintire	3
Ți-am dat brinci, Ține-te bine!	5
Tăcutul și limbutul	8
Mătușile și unchiu tineri	10
Săculeț, desagă, sac	11
Crinocaii	12
Rețetă pentru Petrică	14
Iarna clinii n-o mănincă	15
Călări și călători	16
De-a puspaspisul	18
Să existe tot ce vrei	19
Un prieten bufnicior	21
Polul sud și Polul nord	23
Să plouă fără stropi	24
Roboșincul	25
Portret de cline	26
Jocuri de cuvinte	27
Un popindău ziceam că-i plopindău	28
Liift pentru Țincoprințesă	30
Răsfățarnicul	31
Cum să spunem d u m n e a t a	32
Zgomotocicleta	34
Asta, aia, spune oia	35
Uite știuca, uite-i dinții	36
Poveste	37

ILUSTRĂȚII: ADRIAN PETRARIU
 ADRIAN PETRARIU: ILUSTRĂȚII

EDITAT ÎN 1987 DE EDITURA
 "ȘTIINȚA" BUCUREȘTI
 8-14800-80-0

REPRODUCȚIA ÎN ALTE LIMBI
 ÎN 1987 DE EDITURA
 "ȘTIINȚA" BUCUREȘTI
 8-14800-80-0



